

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119010697
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4119010697.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Alexandrou Osadskou, v trestnej veci obžalovaného E. D. I. J., pre prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní v Nitre dňa 27. apríla 2021 takto

rozhodol:

Obžalovaní

X. E. D. I. F. L. G. I. , narodený XX.XX.XXXX R. F.,
trvale bytom F., Š. XXXX/XX,
prechodne F., Q. XX,

X. A. G. K. W. E. O. B. P. Á. , narodená XX.XX.XXXX R. F.,
trvale bytom Š. XX,
prechodne F., E. X,

sa uznávajú za vinných, že:

po tom, čo sa obvinený E. D. I. A. G. od priateľky brata A. G. I. S. dozvedeli, že C. Š. ju mal počas ich partnerského spolužitia fyzicky napádať, týrať a mal ju znásilniť, z dôvodu Z. C. Š.K. dňa 10.09.2018 v čase medzi 20:00 hodinou a 21:00 hodinou zamaskovaní kuklami prišli trasou od obce S. cez pole k rodinnému domu C. Š. Č. XXX R. S., preskočili uzamknutú bránu a následne vošli dovnútra domu cez odomknuté dvere, v ktorom po príchode C. Š. domov, tohto na chodbe domu fyzicky napadli, a to tak, že A. G. opakovane použila paralyzér na osobu poškodeného, ktorý dostal ranu paralyzérom do ľavého podpazušia, na čo poškodený spadol na zem, kde došlo k zápasu, jeden z páchatel'ov sa mu vyhrážal so slovami „zabijeme ťa, ty hajzel“, napadnutý sa začal brániť, opakoval ich útok a kričal na nich, že zavolá políciu a hlasno kričal o pomoc, na čo páchatelia spanikárili a z miesta činu ušli do kukuričného poľa v smere na obec P., čím svojím konaním poškodenému C. Š. u neho vzbudili strach o život a zdravie vzhľadom na spôsob vedenia útoku páchatel'ov,

t e d a :

v spolupáchateľstve neoprávnene vnikli do obydľia iného prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a inému sa vyhrážali smrťou, takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, takýto skutok spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a s osobitného motívu - z pomsty,

t ý m s p á c h a l i :

prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek

1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), písmeno d), § 140 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

1. obžalovanému E. D.

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a zistiť priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona a podľa § 54 Trestného zákona, úhrnný trest povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín.

Podľa § 55 odsek 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 odsek 3 Trestného zákona je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

2. obžalovanej A. G.

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a zistiť priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona a podľa § 54 Trestného zákona úhrnný trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 55 odsek 1 Trestného zákona je obžalovaná povinná vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 odsek 3 Trestného zákona je obžalovaná povinná vykonať trest povinnej práce osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra č. 1 Pv 577/18/4403 podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 06.06.2019, pojednal súd trestnú vec proti obžalovanému E. D. a A. G. a na hlavnom pojednávaní v dňoch 23.06.2020, 08.04.2021 a 27.04.2021 vykonal dokazovanie výsluchom poškodeného C. R., prečítaním listinných dôkazov založených v spise a oboznámením podstatného obsahu pripojených spisov.

Obžalovaný E. D. (ďalej len obžalovaný“) na hlavnom pojednávaní dňa 23.06.2020 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené mu, po poučení, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora, súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku sa na hlavnom pojednávaní nevykoná. Súd takto rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní, a tiež z dôvodu, že protiprávnym úmyselným konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), písmeno d), § 140 písmeno b) Trestného zákona po stránke subjektívnej, ako aj po stránke objektívnej. Takýmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 23.06.2020, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovanej G. v súlade s § 252 odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku na návrh prokurátora postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal výpoveď obžalovanej A. G. z prípravného konania zo dňa 11.09.2018, v

ktorej sa obžalovaná ku skutku priznala, popísala dôvod svojho konania, a teda, že sa chcela pomstiť za správanie svedka - poškodeného C. R. k bývalej priateľke I. S., ktorá bola priateľkou brata obžalovanej a ktorá obžalovanej popísala ako sa svedok - poškodený k nej agresívne správal, bil ju, a dokonca znásilnil. Obžalovaná vo výpovedi popísala priebeh skutku tak ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku.

Svedok poškodený C. R. (ďalej len „poškodený“) na hlavnom pojednávaní dňa 23.06.2020 vypovedal obdobne ako v prípravnom konaní, že dňa 10.09.2018 sa vo večerných hodinách vrátil domov na adresu S. č. XXX, vystúpil z auta, odomkol vstupnú bránu, následne, keď išiel odomknúť dvere zistil, že dvere boli odomknuté; myslel si, že ich nezamkla expriateľka S.. Následne vošiel dnu. V tom ako chcel zapnúť svetlo v chodbe, dostal ranu paralyzéróm do podpazušia ľavej ruky, následne bol sotný na zem a bol na neho vedený útok dvomi útočníkmi, ktorí boli maskovaní kuklami. Vyšší z útočníkov začal poškodeného udierať a kopať, zasiahol ho do oblasti hlavy, nižší z útočníkov sa snažil svedka omráčiť ranami z paralyzéra. Následne sa poškodenému podarilo postaviť na nohy a útok opätovať. Vypovedal tiež, že pri tom ako ležal na zemi mu jeden z páchatel'ov povedal „zabijeme ťa, ty hajzel“. Uviedol, že začal hlasno kričať, volať o pomoc, útočníci spanikárili a utiekli preč cez kukuričné pole za dedinou. Poškodený vypovedal, že mu neboli spôsobené zranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrovanie, utrpel len psychickú ujmu. Nárok na náhradu škody si neuplatnil. Keďže poškodený sa v podstatnom bode ohľadne toho, že vchodové dvere boli odomknuté, odchýlil od svojej skoršej výpovede, súd postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal výpoveď poškodeného z prípravného konania zo dňa 11.09.2018, pričom poškodený k rozporu vysvetlil, že bolo pravdou, že vchodové dvere boli zamknuté, nie otvorené ako uvádzal na hlavnom pojednávaní, na ktorom si neuvedomil, keď hovoril, že dvere boli otvorené. Ešte dodal, že kľúče od domu mali expriateľka I. S., jej syn a on sám.

Po takto vykonanom dokazovaní obžalovaná A. G. (ďalej len „obžalovaná“), ktorá sa dostavila na hlavné pojednávanie dňa 08.04.2021, na tomto hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinná zo spáchania skutku, ktorý jej je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené jej, po poučení, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedala obžalovaná kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora, súd jej vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku sa na hlavnom pojednávaní viac vykonávať nebude, pretože vyhlásenie obžalovanej o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní, ako aj v súlade s dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní do dňa 08.04.2021 a tiež z dôvodu, že protiprávnym úmyselným konaním obžalovanej boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), písmeno d), § 140 písmeno b) Trestného zákona po stránke subjektívnej, ako aj po stránke objektívnej. Takýmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok spáchala aj obžalovaná spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný a následne súd už vykonával vo vzťahu k obom obžalovaným dokazovanie iba pokiaľ išlo o výrok o treste, náhrade škody a o ochrannom opatrení a už nevykonával ďalšie dokazovanie ohľadne viny obžalovaných. Súd o prijatí vyhlásenia obžalovanej o vine v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní rozhodol, pretože mal za to, že takýto postup Trestný poriadok nevyklučuje a je možné, rozhodnúť o prijatí vyhlásenia obžalovanej o vine aj v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní. Táto skutočnosť totiž vyplýva zo znenia ustanovenia § 257 odsek 5 Trestného poriadku („ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku...“). Podľa citovaného ustanovenia obžalovaná môže vyhlásiť vinu na hlavnom pojednávaní, t. j. počas celého konania hlavného pojednávania, teda aj počas dokazovania a v zásade neexistuje relevantný dôvod, ktorý by súdu mal brániť pristúpiť prijatiu vyhlásenia o vine v priebehu akéhokoľvek štádia súdneho konania.

Ohľadne dokazovania v súvislosti s výrokmi o treste a o prípadnom ochrannom opatrení obžalovaným súd z listinných dôkazov zistil:

zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 15.11.2018, že I. S. vydala vyšetrovateľovi OR PZ Nitra USB kľúč červenej farby značky ADATA s nahrávkou videí C. R. a fotografií bytu.

zo zápisnice o vrátení veci zo dňa 13.03.2019, že predmetný USB kľúč bol vrátený I. S., nakoľko táto vec už nebola potrebná pre ďalšie konanie,

z úradného záznamu zo dňa 16.04.2019, že pri obhliadke miesta činu boli zaistené stopy (č. 1 gumená rukavica, č. 2 elektrický paralyzér, č. 3 plastové sťahovacie pásky, č. 4 vak na chrbát, č. 5 ďalekohľad, č. 6 batérie v obale, č. 7 gumené rukavice, č. 8 mobilný telefón zn. Samsung, č. 9 rolka s papierovými utierkami, č. 10 plastová fľaša s tekutinou, č. 11 sklápací nožík, č. 12 teleskopický obušok, č. 13 slzotvorný plyn, č. 14 nákrčník),

z lekárskeho správ predložených obžalovaným, že syn obžalovaného E. D., narodený XX.XX.XXXX dňa 31.12.2017 utrpel ťažké popálenie pravého oka po strele zo svetlice, v dôsledku čoho mal dlhodobé zdravotné problémy s okom, pre ktoré sa liečil u rôznych lekárov špecialistov a podstúpil viaceré operácie s odporúčaním na jeho transplantáciu rohovky Dňa 11.11.2019 sa zúčastnil ambulantného vyšetrenia vo Fakultnej nemocnici Kráľovské Vinohrady v Prahe. Z prepúšťacej správy Fakultnej nemocnice Kráľovské Vinohrady vyplývalo, že syn obžalovaného E. D. bol v dňoch 03.03.2020 až 05.03.2020 hospitalizovaný z dôvodu plastickej operácie oka. Z fotodokumentácie priloženej k lekárskeým správam bolo viditeľné zranenie oka syna obžalovaného,

zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra zo dňa 06.08.2020, že obžalovaná nepoberala dávku v hmotnej núdzi ani príspevky, poberala prídavok na dve deti vo výške 49,90 eura mesačne a od 01.06.2020 bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie,

zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 09.09.2020, že obžalovaná nebola registrovaná u žiadneho zamestnávateľa ani ako SZČO, zároveň nepoberala dôchodok, ani úrazové dávky; naposledy bola zamestnaná v období od 01.03.2020 do 31.05.2020 u zamestnávateľa E. D. J., s.r.o.,

zo správy obce R. zo dňa XX.XX.XXXX, že obžalovaná mala trvalý pobyt na adrese R. č. XX, v katastri obce nebola vlastníčkou nehnuteľnosti a v obci sa nezdržiavala,

zo správy mesta F., že obžalovaná nemala trvalý pobyt na adrese F., Q. XX, ale na adrese R., H. XXX/XXX, nebola daňovníčkou z nehnuteľností v meste Nitra,

z výpisu evidencie vozidiel zo dňa 18.08.2020, že obžalovaná vlastnila nákladné vozidlo zn. U., evidenčné číslo H a osobné vozidlo zn. M. T., s evidenčným číslom H., na ktoré bola evidovaná exekútorská blokácia,

z evidenčnej karty vozidla zo dňa XX.XX.XXXX vyplývalo, že obe vozidlá boli v premávke a ich vlastníkom a držiteľom bola obžalovaná,

zo správy E..., ošetrojúceho lekára obžalovanej, zo dňa 17.08.2020, že obžalovaná bola v 27. týždni gravidity, išlo o rizikovú graviditu, po prechádzajúcich dvoch pôrodoch a po jednom spontánnom potrate; obžalovaná mala bolesti v podbrušku, preto lekár nemohol vylúčiť zhoršenie zdravotného stavu,

z rodného listu č. 1791660, že obžalovanej sa dňa 06.11.2020 narodil syn C. O.,

zo správy o priebehu výkonu probačného dohľadu u obžalovanej zo dňa 22.04.2021, že nad obžalovanou sa od 13.12.2019 vykonával probačný dohľad, počas tohto obdobia sa neuskutočnilo osobné stretnutie s obžalovanou, a to z dôvodu nepretržitej starostlivosti obžalovanej o novonarodené dieťa, a tiež pre nepriaznivú pandemickú situáciu. Obžalovaná komunikovala s probačnou a mediačnou úradníčkou prostredníctvom mailu alebo telefonicky a predložila doklady zo Sociálnej poisťovne Bratislava týkajúce sa priznania invalidného dôchodku ako aj materskej dávky zo dňa 26.10.2020; podľa priložených listín J. poisťovňa poukazovala sumu 157,90 eura mesačne na účet obžalovanej a rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. 200-213947-CA04/2020 zo dňa 26.10.2020 obžalovanej vznikol nárok na materské,

z listín predložených obhajobou na hlavnom pojednávaní dňa 27.04.2021, že syn obžalovanej I. G. bol vyšetrený psychológom, ktorý menovanému určil diagnózu ADHD a odporučil vzdelávať žiaka formou školskej integrácie. Špeciálny pedagóg uzavrel, že menovaný trpí poruchami pozornosti v zmysle ADHD, sekundárne boli prítomné symptómy vývinových porúch učenia a jednalo sa o žiaka so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami. Podľa odborného posudku o invalidite zo dňa 04.08.2020 je obžalovaná invalidná, nakoľko pre dlhodobu nepriaznivú zdravotný stav mala pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Podľa prepúšťacej správy vystavenej E.. G. A. zo dňa 02.10.2015 obžalovaná bola hospitalizovaná v Nemocnici s poliklinikou sv. A., G., nakoľko v dôsledku dopravnej nehody utrpela viaceré zranenia (zlomenina kostí ľavého členka ťažkého stupňa, komplikovaná duplexná zlomenina stehnovkej kosti, zlomenina V. a VI. rebra vľavo a zlomenina ľavej lopatky), pre ktoré musela byť operovaná,

z odpisu registra trestov obžalovaného, že obžalovaný bol doposiaľ šesťkrát súdne riešený, prvýkrát v roku 1994 za trestný čin krádeže, v dvoch prípadoch za trestný čin ublíženia na zdraví v súbehu s výtržníctvom, v roku 2011 za drogový trestný čin, v roku 2013 za trestný čin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona v súbehu s vydieraním podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona a za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, za ktorý mu

Okresný súd Nitra rozsudkom sp. zn. 1T/143/2007 z 10.10.2013 uložil 30 mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody, z ktorého bol podmiennečne prepustený, pričom dňa 05.09.2018 sa v skúšobnej dobe podmiennečne prepustenia osvedčil a naposledy bol obžalovaný odsúdený v roku 2017 rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/11/2017, právoplatným dňa 09.03.2017 za trestný čin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v súbehu s nebezpečným vyhrážaním podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody na dva roky so skúšobnou na tri roky do 10.03.2020; v štyroch prípadoch sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený; obžalovanému bol štyrikrát uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom a v dvoch prípadoch mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR zo dňa 27.05.2019, že proti obžalovanému bolo za obdobie od 14.09.2014 do 27.05.2019 evidovaných sedem priestupkov v doprave, prevažne boli vyriešené uložením blokovej pokuty, v jednom prípade napomenutím, z lustrácie CESDAP zo dňa 25.05.2020, že proti obžalovanému bolo evidovaných päť priestupkových konaní za priestupky v doprave, z lustrácie v databáze súdov STA zo dňa 25.05.2020, že proti obžalovanému bolo evidované jedno právoplatne odsúdenie, z lustrácie v registri Generálnej prokuratúry SR zo dňa 25.05.2020, že proti obžalovanému nebolo vedené žiadne iné neskončené trestné konanie, z odpisu registra trestov obžalovanej, že táto doposiaľ bola dvakrát súdne riešená, v prvom prípade v roku 2018 bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/4/2018 zo dňa 30.05.2018, právoplatným dňa 30.05.2018 za trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, za ktorý jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody na dva roky so skúšobnou dobou na tri roky a zákaz vykonávať podnikateľskú činnosť. V druhom prípade bola obžalovaná rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/8/2018 z 12.12.2019, právoplatným 12.12.2019 odsúdená za trestný čin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, za ktorý jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody na tri roky s probačným dohľadom počas skúšobnej doby vo výmere tri roky a obmedzenie strieť dohľad probačného a mediáčného úradníka a povinnosti preukazovať zdroj svojho príjmu a uchádzať sa o zamestnanie, z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR zo dňa 27.05.2019, že proti obžalovanej bolo za obdobie od 12.07.2014 do 27.05.2019 evidovaných 15 priestupkov, išlo najmä o priestupky v doprave, v jednom prípade o priestupok proti verejnému poriadku a v jednom prípade o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu; priestupky boli vyriešené uložením blokovej pokuty, v jednom prípade pokarhaním, z lustrácie CESDAP zo dňa 25.05.2020, že proti obžalovanej bolo evidovaných 14 priestupkových konaní najmä za priestupky v doprave, v jednom prípade za priestupok proti verejnému poriadku a proti občianskemu spolunažívaniu, z lustrácie v databáze súdov STA zo dňa 25.05.2020, že proti obžalovanej nebolo evidované žiadne odsúdenie, z lustrácie v registri Generálnej prokuratúry SR zo dňa 25.05.2020, že proti obžalovanej nebolo vedené žiadne iné neskončené trestné konanie (č. 3 Pv 811/16/4403 právoplatne skončené v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/8/2018), z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra 33T/101/2011, že na súd bol dňa 26.08.2011 prokurátorom Krajskej prokuratúry Nitra č. Kv 141/2010 podaný návrh na schválenie dohody o vine a treste zo dňa 24.08.2011, na základe ktorej prokurátor navrhol, aby bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c) písmeno d) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom a probačným dohľadom počas skúšobnej doby vo výmere päť rokov. Zároveň prokurátor navrhol uložiť obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie. Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/101/2011 zo dňa 26.09.2011, právoplatným dňa 26.09.2011 súd schválil dohodu o vine a treste zo dňa 24.08.2011 v navrhovanom znení, z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra 4T/11/2017, že na súd bola dňa 02.02.2017 prokurátorom Okresnej prokuratúry Nitra č. 3Pv 426/15/4403 podaná obžaloba na obžalovaného pre zločin obmedzovania osobnej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno b) písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 písmeno d) Trestného zákona a § 140 písmeno b) Trestného zákona a iné. Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/11/2017 zo dňa 09.03.2017, právoplatným dňa 09.03.2017 bol obžalovaný uznaný za vinným za zločin obmedzovania

osobnej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno b) písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 písmeno d) Trestného zákona a § 140 písmeno b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, pričom zo skutkovej vety vyplynulo, že tieto spáchal dňa 29.08.2015, po tom ako sa dozvedel, že bola znásilnená jeho dcéra a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu tri roky do 10.03.2020 a trest prepadenia veci,

z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra 1T/8/2018, že na súd bola dňa 06.07.2018 prokurátorom Okresnej prokuratúry Nitra č. 3 Pv 811/16/4403 podaná obžaloba na obžalovanú pre zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/8/2018 zo dňa 12.12.2019, právoplatným dňa 12.12.2019 bola obžalovaná uznaná vinnou z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno a) písmeno b) Trestného zákona a bol jej podľa § 276 odsek 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom a probačným dohľadom počas skúšobnej doby vo výmere tri roky. Zároveň jej bola uložená povinnosť strpieť kontrolu probačného a mediačného úradníka, povinnosť preukazovať uchádzanie o zamestnanie a zdroje obživy.

Obžalovaný D. k osobným, rodinným a majetkovým pomerom vypovedal, že jeho maloletý syn, o ktorého sa prevažne stará on, nakoľko manželka je zamestnaná, bol pred rokom operovaný v H. predtým podstúpil tri operácie oka na J. a že syn má v H. znova podstúpiť transplantáciu rohovky, pričom na Slovensku mu oko chceli vybrať. K majetkovým pomerom uviedol, že on pracuje len brigádnicke s príjmom okolo 500,-eur, nie je majiteľom žiadnej nehnuteľnosti, ani auta, manželka má príjem 600,- eur, bývajú v mestských úžitkových bytoch. V záverečnej reči ľutoval svoje predchádzajúce odsúdenia, z ktorých jedno vysvetľoval tým, že zobral zákon do vlastných rúk po znásilnení jeho dcéry a súd žiadal o šancu.

Obžalovaná G. k osobným a rodinným pomerom vysvetlila, že v súčasnosti je na invalidnom dôchodku v rozsahu 55 % a je na materskej dovolenke s maloletým 6-mesačným synom, že po dopravnej nehode má ťažké poškodenie zdravia, prišla skoro o nohu, takmer rok bola v nemocnici, vyše týždňa bola v umelom spánku a z užívania liekov mala problémy, a preto došlo aj k spáchaniu týchto trestných činov. K rodinným pomerom tiež uviedla, že má tri maloleté deti, ktoré sú v jej starostlivosti, vo veku 12, 9 rokov a 6 mesiacov, pričom syn má diagnostikované AD/HD s poruchami krátkodobej pamäti. Vyjadrila sa, že jej zdravotný stav by jej nebránil vykonávať trest povinnej práce, pretože zamestnaná bola aj v roku 2020, nehodu mala v septembri 2015.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona a bral tak do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, akou mierou konania spoluobžalovaní prispeli k spáchaniu prečinu, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoby obžalovaných ako aj možnosť ich nápravy.

V danom prípade bol druh trestu jednoznačne určený ustanovením § 194 odsek 2 Trestného zákona a vzhľadom na výmeru trestnej sadzby (1-5 rokov) mohol súd s ohľadom na ustanovenie § 34 odsek 6 Trestného zákona ukladať aj iný trest, než trest odňatia slobody.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu

právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy.

Zásada proporcionálnosti trestu znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, pričom v danom prípade išlo o menej závažné trestné činy, konkrétne prečiny, ktorými poškodenému nebol spôsobený vážny následok. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u oboch obžalovaných súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V danom prípade pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu súd prihliadol na osobné pomery obžalovaných, na postoj obžalovaných k spáchanej trestnej činnosti a na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno l) Trestného zákona, že sa obžalovaní priznali k spáchaniu skutku, pričom priznanie obžalovaní urobili prostredníctvom vyhlásenia o vine podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní. Súd obom obžalovaným tiež priznal okolnosť uvedenú v § 36 Trestného zákona podľa písmena n) Trestného zákona, pretože obžalovaní napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti súdu. V danom prípade obžalovaní vyhlásením o vine umožnili prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní a kladnými odpoveďami na otázky podľa § 333 ods. 3 aj písm. h) Trestného poriadku, t. j. že, či sa obžalovaní „dobrovoľne priznávajú a uznávajú vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“ naplnili podmienku uvedenú v § 36 písmeno n) Trestného zákona. Súd zároveň zistil u oboch obžalovaných príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h), nakoľko obaja spáchali dva trestné činy (prečin porušovania domovej slobody a prečin nebezpečného vyhrážania) a príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno m) Trestného zákona teda, že už boli za trestné činy odsúdení.

S prihliadnutím na vyrovnaný pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd u obžalovaných trestnú sadzbu neupravoval a aplikujúc zásadu pre ukladanie úhrnného trestu uvedenú v § 41 odsek 1 Trestného zákona vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 194 odsek 2 Trestného zákona vo výmere jeden až päť rokov.

Z obsahu spisového materiálu a pripojených spisov vyplynulo, že obaja obžalovaní spáchali prejednávany prečin porušovania domovej slobody spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), písmeno d), § 140 písmeno b) Trestného zákona obžalovaní spáchali v skúšobnej dobe podmiennečných odsúdení (obžalovaný D. v skúšobnej dobe odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/11/2017 sp. zn. 4T/11/2017 zo dňa 09.03.2017, právoplatným dňa 09.03.2017 a obžalovaná G. v skúšobnej dobe odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/4/2018), preto boli u oboch splnené všetky formálne podmienky na uloženie nepodmiennečného trestu odňatia slobody zakotvené v ustanovení § 49 odsek 2 Trestného zákona. Napriek uvedenému konštatovaniu však súd

považoval uloženie nepodmienečného trestu obžalovaným za neprímerane prísne, čo by bolo v rozpore so zásadou proporcionálnosti trestu.

V danom prípade pri úvahách týkajúcich sa ukladania nepodmienečného trestu u obžalovaných súd teda skúmal aj to, či sú splnené podmienky na uloženie trestu alternatívneho, a to trestu povinnej práce. Účelom ustanovenia § 54 Trestného zákona je predovšetkým vytvorenie vhodnej alternatívy k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v prípadoch menej závažných trestných činov, ktorých sa dopustili menej narušení páchatelia. Súd obžalovaného Janegu aj napriek viacerým odsúdeniam tohto nepovažoval za kriminálne závadovú osobu, pretože dve tretiny odsúdení má zahladené (ORT, pripojené spisy), v prípade odsúdenia (Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/143/2007), z ktorého bol podmiennečne prepustený, sa osvedčil a posledné odsúdenie (Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/11/2017) vysvetlil svojím ochranným postojom voči dcére, ktorej bolo ublížené (pripojený spis) a priestupky má evidované len na úseku dopravy. Pokiaľ išlo o obžalovanú G. túto súd nepovažoval za recidivistku, ktorej by bolo potrebné ukladať nepodmienečný trest, pretože obžalovaná síce má v registri trestov evidované dve odsúdenia, ale v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp. zn. 1T/8/2018 jej mal byť podľa správnosti uložený jeden súhrnný trest pri súčasnom zrušení výroku o treste uloženom v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 2T/4/2018.

Súd zhodnotil, že postup podľa uvedeného zákonného ustanovenia (§54 Trestného zákona) v prípade obžalovaných nebol vylúčený. Opačný záver, ku ktorému by mohol viesť príliš reštriktívny výklad tohto zákonného ustanovenia, by inak znamenal nemožnosť „zmierniť neprímeranú tvrdosť zákona“ ako aj nemožnosť uložiť alternatívny trest za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, napríklad v takých prípadoch, ako je i tento, a s čím by bolo nevyhnutne späté nerešpektovanie jednej zo základných zásad ukladania trestu - zásady proporcionálnosti trestu, ktorá je jedným z kritérií prispievajúcich k tomu, aby bol trest uložený na základe zákona trestom spravodlivým.

Rozšírenie alternatívnych trestov zákonodarcom totiž malo za cieľ posilniť zásadu, že nepodmienečný trest odňatia slobody je „ultima ratio“, ktoré treba uplatniť len vtedy, keď iné, menej závažné prostriedky boja proti trestnej činnosti zlyhali. Tradičný trest odňatia slobody a umiestnenie odsúdeného v ústave na výkon trestu je ostrakizujúci, naproti tomu uloženie alternatívnych trestov zasahuje do života odsúdeného v obmedzenej miere, dokonca posilňuje vedenie riadneho života a preto aj sociálna inklúzia po skončení trestu je omnoho jednoduchšia a pravdepodobnosť recidívy u odsúdeného je nižšia.

V intenciách vyššie spomínaných základných zásad ukladania trestov súd nepovažoval nepodmienečný trest odňatia slobody pre obžalovaných, na uloženie ktorého boli splnené formálne podmienky za trest, ktorý by zodpovedal požiadavkám proporcionálnosti - primeranosti a spravodlivosti trestu.

Podľa názoru súdu alternatívny trest povinnej práce v najvyššej možnej výmere 300 hodín je pre obžalovaného D. šancou preukázať, že bude viesť riadny život a že doterajšie odsúdenia boli len vybočením z riadneho spôsobu života, že tento trest je dostatočný a primeraný, a to tak na ochranu spoločnosti, ako aj na jeho nápravu. Takto uložený trest zároveň rešpektuje aj zákonnú požiadavku, aby trest postihoval len páchatel'a, tak aby bol zabezpečený, čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, nakoľko v danom prípade by priamym výkonom nepodmienečného trestu mohol byť vážne zasiahnutý najmä maloletý syn obžalovaného E. D. (listinné dôkazy predložené obhajobou), ktorý v dôsledku zranenia nevidí na pravé oko, je obmedzený v bežnom spôsobe života, jeho zdravotný stav si vyžaduje zvýšenú osobnú starostlivosť a absolvovanie viacerých lekárskejších vyšetrení a operačných zákrokov, ktoré mu zabezpečuje práve obžalovaný. Tento trest dostatočne, primerane a spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom takto uložený trest v plnej miere odzrkadľuje možnosť nápravy a pomery obžalovaného, a zároveň vytvorí dostatočný priestor pre zabezpečenie riadnej výchovy a osobnej starostlivosti o maloletého syna. S prihliadnutím na vyššie uvedené úvahy ako aj predchádzajúce odsúdenia súd uložil obžalovanému trest povinnej práce vo výmere 300 hodín, ktorý je obžalovaný povinný vykonať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Pokiaľ išlo o obžalovanú G., súd dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 Trestného zákona tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie, zohľadňujúc aj mieru jej konania na spáchanom prečine, ako aj na jej súčasné osobné a rodinné pomery, a to že obžalovaná je na materskej dovolenke so šesťmesačným synom s potvrdenou invaliditou v rozsahu 45% (listiny preložené obhajobou) bude v

prejednávanej veci u nej dosiahnutý tiež uložením alternatívneho trestu povinnej práce, a to vo výmere 200 hodín, ktorý je obžalovaná povinná vykonať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu s presvedčením, že takto uložený trest bude spravodlivý a primeraný. Rovnako aj v prípade obžalovanej G. súd rešpektoval zásadu, aby uložený trest v čo možno najnižšej miere negatívne postihoval rodinu obžalovanej, a preto prijal záver, že výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody by neprímerane zasiahol a poškodil jej tri maloleté deti, ktoré sú vzhľadom na ich vek (12, 9 rokov zverené do jej osobnej starostlivosti a 6 mesiacov) a zdravotný stav (jedno dieťa má ADHD vyžadujúce špeciálnu starostlivosť), odkázané na osobnú a nepretržitú starostlivosť matky - obžalovanej. Takýto trest podľa názoru súdu plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení.

O veciach zaistených počas prípravného konania bude súd rozhodovať v osobitnom konaní uznesením (§ 97, § 98 Trestného poriadku) podľa charakteru zaistených vecí.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.